

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

ערוצמ עירזת תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת של"ה שמיני

ד' * וכתיב לא תאכל כל תועב * מאן דפלח לעכו"ם נפיק מסטר
דחי' נפיק מרשותא קדישא ועייל ברשות' אחראי' אוק' מאן דאסתא
צמני מיכלי נפיק מסטר' דחיי ונפק מרשו קדישא ועייל ברשותא
אחרא * ולא עוד אלא דאסתא צמני עלמא ובעלמ' דאחי וע"ד
ונשמח צמני כתיב בלא * וכתיב ולא חטמאו את נפשו ויכבד צמני
וצעוף ובכל אשר תרמוס האדמ' אשר הצלחתי אתכם לטמ' * מאן
לטמ' * לטמא לעמין עכו"ם דהא אינון מסאבין ומסטר
דמסאבא קא אחיין וכל חד אחדצק באחרוי' * ר' אלעזר הוה יתיב
קמי' דר"ש אבוי א"ל הא דתנינן זמין קב"ה לדכאסה לכו לישראל
צמא א"ל כמה דכתיב וזרקתי עליכם מים טהורים וצוהרתם
וגו' * כיון דאחדכאן מתקדשן * וישראל דאחדצקן צי' בקב"ה
קדש אקרוון * דכתיב קדש ישראל לה' ראשית חבואתה * וכתיב
ואנשי קדש תהיון לי * זכאה אינון ישראל דקב"ה קאמר עלייהו
וסייחם קדושים כי קדוש אני ה' בגין דכתיב וצוהרתם לא
עמם כן לכל גוי ומשפטיום כל ידעוהו הללויה) :

פרשת תזריע מצורע

וישלשים יום ושלשה ימים * מצואר צוהר הנשמה
היורדת מלמעלה אינו מחייב צבת בגוף
כי אם אחר ל"ג ימים * וצמאה טבעת ימים שכל ז' ימים
הולך רוח הנשמה בגוף הולך לחור לו מקום בגופו ולא נאמר
והים טבעת ימים תחת אמו וציום השמיני ימול * ומה שצריכין ל"ג
ימי' היינו ל' יוסלייטב הרוח בגוף ושלש' ימים הוא ג' ימים של מילה
שבו אצת להולד והקליפה החילונית אין לה אז כח לשלוט בו כבשאר
ימי' ולכן ל"ג ימי' תשב בדמי טהרה בהקילה ולאח"כ ימי טהרה דמי
טהרה אלו דמי מילה כל שלשה ימים - ולכן אינו מפיק ה' לפי
שקאי על דמי הזכר הניול ממנה * ימי טהרה קאי על עלמה לכן
הוא במפיק ה' : ענין מצורע טהרות לשון הרע ואל יחשוב אדם
המספר לשון הרע שרואה את עלמו שאינו מצורע כי זה הוא לו
לרעה כי נפשו מצורעת כמו שלמדו צוהר מפסוק שומע פיו ולאנו
שומר מלרעה נפשו אל תקרי מלרעה אלא מצורעת כלומר כי נפשו
שהוא נשמתו הוא מצורעת ב"מ ע"כ שומר נפשו ירחק בתכלית
הרחקה :

מאן

פרשת
שמיני
אמר צו
לר
תמו
ובצנדיכ
73
איתא
ואוקימו
עלמא כד
ואסתכח
איהו כד
חובי על
ודאפיק
חורת
רע
ליה כל
רוחא מס
לחתא
קריה נא
מלאתי
מלה א
ועתה מ
עאכ"ו
היה ודאי
טהרה ו
צמא ללו
ציון דא

אשר

טמא יקרא • רומז למים כל הפוסל במומו פוסל כי
הטמא קורא לחבירו טמא וכן רומז צפ' אמור כל
אשר צו מוס לא יקרב בי הוא מקריב את מוס עלמו •
זרעה מתרגמין מכתש סגירו ססוגר הלינורות לבלתי
תמסוך בהם שהשפעה כן הוא בזכר • טומאת הגוף
והצנדיים והצחיים מזה ים להחשורר האדם כמה יסגר את עלמו
בדבור במחשבה ובמעשה ודי למצין •

אִתָּא • צוהר הקדוש זאת חסי' תורת המלורע ר' ילחק
פתח וזרח השמש ובא השמש וגו' האו קרא אתמר
ואוקימני' בנשמת' דב"כ • בשעת' דהיא קיימא עמי' דב"כ בהאי
עלמא כדין וזרח השמש ובא השמש בזמנא דנפיק ד"כ • מהאי עלמא
ואשתכח בהשוכה כדין אל מקומו שואף וזרח הוא שם • איזכאה
איהו כד"א ובא השמש ופטר ואחר יאכל מן הקדשים • ת"ת כל
מזבי עלמא קב"ה מכפר עלייהו בהשוכה בר מהשוא ליטנא בישא
ודאפיק שופ ביש על חבירו והא אוקמוה דכתיב זאת תהיה
תורת המלורע • זאת היא תורתו של מוציא סם
רע • ר' חייא אמר כל מאן דאפיק ליטנא בישא אסתאב
ליה כל שויפוי ויתחוי לשגרא בגין דהו' מלה בישא סלקא ואחער
רוחא משאב' עלוי ואסתאבא אתו לאסתאב' מסאבין ליה • במלה
דלחתא אחער מלה אחר' • פתח ואמר איכה היתה לזונה
קרייה נאמנה וגו' מאן דכות מסימנ' לבעלה אהדרת לזונה •
מלאהי משפט • סכפט ודאי דא קב"ה לרק דא כ"י ובגין דאחערת
מלה אחרא אסתלק מנה קב"ה ושריא בה רוחא דקטולי • סה"ר
ועתה מרלחים • ומה ירושלים קרתא קדישא כך שאר בני נשא
עאכ"ו סה"ר זאת חסי' תורת המלורע • ר' יודא אמר זאת
תהי' ודאי לקבלי' לאחפרע' מני' דההוא מוציא סם רע • ציוט
טהרתו וכוזבא אל הכהן מאי קמ"ל משמע מאן דאית ליה ליטנא
בישא ללוהי' לא עללח קמי קב"ה דהא אחער עלי' רוחא משאב'
גיון דאפדר בהשוכה וקביל עלי' השוכה מה כתיב ציוט
טהרתו וכוזבא אל הכהן וגומר •

פרשת אהרי מות

יעשה אוהם האדם ומי בהם אני ה' • רומז על כל
מס' ביעשה האדם יעשה בזריזות נפלא זהו ומי בהם
כלמראן

אשר